

Sygn. akt I C 150/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 12 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy, Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Ostrowska-Gołąbek**

Protokolant Ewelina Grudzień-Wuczowska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014r. w Oleśnicy sprawy

Przy udziale stron:

powód **J. S.**

pozwany **A. Z., K. Z. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej **A. Z.** na rzecz powódki **J. S.** kwotę **504,54 (pięćset cztery 54/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 07.01.2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego **K. Z. (2)** na rzecz powódki **J. S.** kwotę **1.417,40 (jeden tysiąc czterysta siedemnaście 40/100) złotych** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 07.01.2013r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

IV. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 778,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Z./

1. kal. 21 dni.

12.03.2014r.

Sygn. akt I C 150/13

UZASADNIENIE

Powódka J. S. złożyła pozew przeciwko pozwanym A. Z. i K. Z. (1), reprezentowanemu przez przedstawiciela ustawowego A. Z.. W pozwie domagała się zasądzenia od pozwanych solidarnie kwoty 3.206,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od poszczególnych kwot:

- a) 814,00 zł od dnia 14.05.2009 r. do dnia zapłaty;
- b) 1.128,00 zł od dnia 12.01.2010 r. do dnia zapłaty;
- c) 1.314,00 zł od dnia 30.12.2010 r. do dnia zapłaty;
- d) 1.540,00 zł od dnia 13.12.2011 r. do dnia zapłaty;
- e) 1.616,00 zł od dnia 24.09.2012 r. do dnia zapłaty

nadto wniosła o zasądzenie kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu podała, iż powódka wraz z pozwanymi jest współwłaścicielem działek nr (...) objętej księgą wieczystą nr (...) objętej księgą wieczystą nr (...), położonych w S. gmina O.. Przedmiotowe działki zostały nabyte przez powódkę i W. Z. w udziałach po połowie. Udziały nabyte przez W. Z. przysługują obecnie pozwanym, jako jego spadkobiercom. Od 2008 roku do 2012 roku należności z tytułu nakazów płatniczych na łączne zobowiązania pieniężne, a dotyczące podatku rolnego i podatku od nieruchomości za działki nr (...) regulowane są wyłącznie przez powódkę. Łączna suma z tytułu w/w zobowiązań wynosi 6.412,00 zł: 2008 r. - 814,00 zł; 2009 r. - 1.128,00 zł; 2010 r. - 1.314,00 zł; 2011 r. - 1.540,00 zł; 2012 r. - 1.616,00 zł. Pismem z dnia 21.11.2012 r. powódka wezwała pozwanych do zwrotu w/w należności w kwocie: 3.206,00 zł, tj. 1/2 kosztów poniesionych z tytułu należnych i opłaconych podatków od w/w działek za lata 2008-2012. Pomimo zakreślonego przez powódkę terminu pozwani nie ustosunkowali się do wezwania i nie uregulowali zobowiązania. Powódka wyjaśniła, iż kilkakrotnie podejmowała próby zniesienia współwłasności działek, wzywając pozwaną ustnie i pisemnie do zajęcia stanowiska w sprawie. Pozwana zobowiązała się do podjęcia stosownych kroków w tym kierunku, lecz do dnia dzisiejszego nie dopełniła zobowiązania.

Na rozprawie z dnia 17.04.2013 r. pełnomocnik pozwanych złożył oświadczenie w ich imieniu, że pozwani nie kwestionują wysokości zadłużenia i zobowiązują się spłacić należności w najbliższym terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. oraz K. i A. Z. są współwłaścicielami działek: nr (...) objętej księgą wieczystą nr (...) objętej księgą wieczystą nr (...), położonych w S. gmina O.. Przedmiotowe działki zostały nabyte przez powódkę i W. Z. w udziałach po połowie. Udziały nabyte przez W. Z. przysługują obecnie pozwanym, jako jego spadkobiercom. (bezsporne)

Dowód: akt notarialny z dnia 27.03.2007 r. -k. 8-9;

akt notarialny z dnia 13.04.2007 r. -k.10-11;

odpisy ksiąg wieczystych nr (...) - k. 12-19;

Od 2008 roku do 2012 roku należności z tytułu nakazów płatniczych na łączne zobowiązania pieniężne, a dotyczące podatku rolnego i podatku od nieruchomości za działki nr (...) regulowane są wyłącznie przez powódkę. Łączna suma z tytułu w/w zobowiązań wynosi 6.412,00 zł: 2008 r. - 814,00 zł; 2009 r. - 1.128,00 zł; 2010 r. - 1.314,00 zł; 2011 r. - 1.540,00 zł; 2012 r. - 1.616,00 zł.

Dowód: nakazy płatnicze z lat 2008, 2010, 2011, 2012, 2013 -k. 20-23, 60;

dowody wpłat - k. 24-27, 63;

zaświadczenie z Urzędu Gminy w O. z dnia 19.10.2012 r. - k.28.

Pismem z dnia 21.11.2012 r. powódka wezwała pozwanych do zwrotu należności w kwocie: 3.206,00 zł, tj. 1/2 kosztów poniesionych z tytułu należnych opłaconych podatków od przedmiotowych działek za lata 2008-2012 w terminie 7 dni. Pomimo zakreślonego przez powódkę terminu pozwani nie ustosunkowali się do wezwania i nie uregulowali należności.

Dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 21.11.2012 r. z potwierdzeniem nadania - k. 29-30.

Pozwani w toku sprawy wpłacili powódce kwoty: 500,00 zł w dniu 22.07.2013 r. w tytule podając: „podatek od gruntu” oraz 1.500,00 zł w dniu 09.09.2013 r. w tytule podając: „objęty pozwem sygn. akt I C 150/13”. Pozwani nie wskazali w w/w dowodach wpłaty na jakie kwoty i za jakie okresy powódka ma zaliczyć wpłacone należności.

Dowód: przekaz pocztowy - potwierdzenie nadania z dnia 22.07.2013 r. - k. 53;

przekaz pocztowy – potwierdzenie nadania z dnia 09.09.2013 r. – k. 65.

Wobec nie wskazania przez pozwanych w jaki sposób miała być zaliczona na poczet zadłużenia wpłacona przez pozwanych suma 2000,00 zł, powódka sama rozdysponowała powyższą kwotą wskazując na jakie długi, jaką kwotę zalicza oraz przedstawiła kalkulator wyliczenia odsetek ustawowych od poszczególnych kwot.

Dowód: pismo powódki z dnia 16.08.2013 r. – k. 59-61;

pismo powódki z dnia 24.09.2013 r. – k. 68-69;

kalkulator wyliczenia odsetek ustawowych od poszczególnych kwot – k. 70-78.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powódka J. S. wniosła o zasądzenie od pozwanych A. i K. Z. (1) łącznej kwoty 3.206,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych kwoty do dnia zapłaty. Dla wykazania swojego żądania powódka dołączyła do pozwu wypisy aktów notarialnych, odpisy z ksiąg wieczystych, nakazy płatnicze za poszczególne lata wraz z dowodami potwierdzenia wpłat przez powódkę, a także zaświadczenie z Urzędu Gminy w O., które miały stanowić dowód na poparcie wszystkich jej twierdzeń, jakie zawarła w pozwie. W trakcie procesu pozwani wpłacili powódce kwotę 2000,00 zł tytułem spłaty zobowiązań, co spowodowało zmniejszenie kwoty dochodzonej pozwem i na nowo sprecyzowanie przez powódkę żądań.

W świetle materiału procesowego zebranego w niniejszym postępowaniu Sąd uznał, że dokumenty w postaci wypisów z aktów notarialnych, odpisów z ksiąg wieczystych, nakazów płatniczych za poszczególne lata wraz z dowodami potwierdzenia wpłat przez powódkę, a także zaświadczenie z Urzędu Gminy w O. stanowią dowód istnienia wierzytelności pozwanych wobec powódki, jej wysokości i wymagalności. Zważyć przy tym należy, iż pozwani nie kwestionowali wysokości swojego zobowiązania, nie zgodzili się jednak ze sposobem zarachowania wpłaconej przez nich kwoty na poczet wymagalnej należności, wnosili także o odstąpienie przez powódkę od żądania zapłaty odsetek ustawowych oraz nie obciążania ich kosztami zastępstwa procesowego.

W myśl art. 481 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Z powyższego przepisu jednoznacznie wynika, iż powódka mogła żądać odsetek w związku z faktem, iż pozwani pozostawali w zwłoce z zapłatą zobowiązania. Żądanie z jakim wystąpiła powódka w niniejszym procesie było roszczeniem wymagalnym, czego pozwani nie kwestionowali, godząc się z koniecznością jego uregulowania.

Ponadto przepis art.451 k.c. stanowi, iż dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. Jednakże to, co przypada na poczet danego długu, wierzyciel może przede wszystkim zaliczyć na związane z tym długiem zaległe należności uboczne oraz na zalegające świadczenia główne. Jeżeli dłużnik nie wskazał, który z kilku długów chce zaspokoić, a przyjął pokwitowanie, w którym wierzyciel zaliczył otrzymane świadczenie na poczet jednego z tych długów, dłużnik nie może już żądać zaliczenia na poczet innego długu. W braku oświadczenia dłużnika lub wierzyciela spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych - na poczet najdawniej wymagalnego.

Zgodnie z art.451§1 k.c. to dłużnik w pierwszej kolejności (przed wierzycielem) ma uprawnienie do wskazania, który ze swoich długów chce zaspokoić. Jeżeli strony nie zawarły umowy co do sposobu zarachowania, z uprawnienia tego

także nie skorzystał ani dłużnik, ani wierzyciel-wówczas z mocy art.451§3 k.c. spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeżeli jest kilka długów wymagalnych na poczet najdawniej wymagalnego.

Powyższy przepis sankcjonuje zasadę, iż w przypadku niewskazania przez dłużnika na poczet jakiego długu ma nastąpić zaliczenie dokonanej wpłaty, od decyzji wierzyciela zależy, który z długów w pierwszej kolejności zostanie zaspokojony.

Pozwani uiszczając stosowne kwoty w toku procesu nie wskazali w tytule wpłat, na poczet jakich długów oczekują zarachowania wpłaconych sum, co tym samym w świetle art. 451 k.c. dawało wierzycielowi- powódce uprawnienie do zaliczenia wpłaconych kwot według jej uznania. Ponadto zgodnie z art.451 § 3 k.c. spełnione świadczenie zalicza się przede wszystkim na poczet długu wymagalnego, a jeśli jest ich kilka to na poczet najwcześniejszego wymagalnego (liczonego od daty jego powstania, a nie terminu zapłaty), przy czym w okolicznościach jednakowych zaliczenie następuje stosunkowo na poczet wszystkich długów.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż sposób zarachowania wpłaconych przez pozwanych należności, a przedstawiony w piśmie procesowym z dnia 04 grudnia 2013r. jest prawidłowy, co tym samym skutkowało wydaniem orzeczenia zgodnego z żądaniem powódki.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art.98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Pozwanych należało uznać za stronę przegrywającą proces, ponieważ wystąpienie z pozwem było niezbędne do wyegzekwowania na rzecz powódki należnej jej wierzytelności. Pomimo wcześniejszego wezwania pozwanych do zapłaty zaległych podatków pozwani nie przystąpili chociażby do częściowej spłaty ciążyącej na nich należności, mając pełną świadomość, że jako współwłaściciele działek, zgodnie z treścią art.207 k.c., zobligowani są do ponoszenia kosztów związanych z ich utrzymaniem. Dopiero po wytoczeniu powództwa pozwani uregulowali na rzecz powódki część swojego zobowiązania. Na kwotę zasądzonych kosztów składa się suma 161 złotych tytułem opłaty od pozwu, kwota 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z §6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sąd jednocześnie zauważa, iż nie znalazł podstaw do zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art.102 k.p.c. pozwalającego na odstąpienie od obciążania strony, w szczególnie uzasadnionych przypadkach kosztami procesu, o co wnioskowali pozwani. Jak wynika bowiem z zawiadomienia o wszczęciu egzekucji postępowanie takowe toczy się od 2012r., gdy tymczasem powódka reguluje należności za przedmiotowe działki począwszy od roku 2008r. W tej sytuacji nie sposób uznać, iż pozwani nie mieli świadomości konieczności dokonania spłaty powódki w zakresie poniesionych przez nią kwot, które stanowią część zobowiązania pozwanych, jako współwłaścicieli nieruchomości.

Wobec ograniczenia roszczenia przez powódkę, Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie zgodnie z treścią art.355 k.p.c.